

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli d. 1 April 1869, kl. 11 f. m.

*Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 3,
i anledning af en inom Andra Kammaren väckt motion
om ett lotsfartygs förläggande under Skagen.*

Sedan, i anledning af en utaf Herr *G. E. Widell* inom Riksdagens Andra Kammare väckt motion, N:o 103, nämnda Kammare, med bifall till hvad dess Tillfälliga Utskott N:o 5 i Utlåtandet N:o 3 hemställt, för sin del beslutat, att Riksdagen skulle i underdånig skrifvelse anhålla, »det Kongl. Maj:t täcktes låta, medelst de tillgångar fyr- och båkmedlen lemnade, utrusta ett lämpligt lotsfartyg, tillräckligt bemannadt, för att, stationerad under Skagen, lemna lotsbiträde åt fartyg, som behöfva söka hamn å Svenska kusten», så har, vid föredragning af Andra Kammarens protokollsutdrag, deruti detta beslut delgifvits Första Kammaren, sistnämnda Kammare hänvisat frågan till Utskottet för vidare utredning; och får Utskottet, efter tagen kännedom af protokollet öfver den dervid förda diskussionen samt efter i öfrigt inhemtade upplysningar, härmed afgifva utlåtande i ämnet.

Utskottet tilltror sig visserligen icke att förneka, det förläggandet af lotsfartyg vid nordligaste udden af Jutland, benämnd Skagen, skulle för sjöfarande vid vissa tillfällen kunna medföra åtskilliga fördelar; dock synes en sådan anordning icke, på sätt motionären och Andra Kammarens Tillfälliga Utskott antagit, vara af särdeles gagn för fartyg kommande från

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 5 Häft.

söder och destinerade vestvardt, men vid Skagerrack mötande hård motvind, enär det icke ofta torde inträffa att fartyg i detta fall skulle, på sätt uppgifvet blifvit, antingen nödgas återvända den farliga vägen genom Kattegat till Helsingör, eller mot hög sjö pressa sig fram till Norsk hamn. Det synes nemligen snarare böra antagas att fartyg, om de vid Skagen möta vestlig storm, heldre än att välja någon af de utaf motionären antydda utvägar, skola söka att i det längsta hålla sjön, eller söka lä under Jutska kusten, och först i yttersta nödfall besluta sig för att såsom vinddrifvare söka Svensk hamn; i hvilket fall det synes mindre troligt att de då skulle erhålla tillfälle att begagna sig af lotsar, stationerade vid Skagen. För de fartyg åter, som antingen ej kunna söka lä under Jutland, eller hunnit längre ut i Skagerrack, då den vestliga stormen mötte, synes den utväg naturligast, att söka Norsk hamn, för att icke afvika alltför mycket från kosan.

Af större gagn synes deremot tillgång på lotsar å det föreslagna stället vara för de fartyg, som komma vesterifrån under storm och behöfva inlöpa i hamn; men på det att det afsedda ändamålet skall fullständigt vinnas, erfordras, efter Utskottets tanke, tvänne fartyg, alternerande med hvarandra, det ena stationerad under Skagen med lotsar, det andra för att i Svenska hamnar uppsamla och till stationen återföra de lotsar, som af fartyg blifvit landsatte på olika platser å Svenska kusten. Kostnaden derfor torde ej blifva så ringa, särdeles som aflöningen för desse lotsar säkerligen icke på långt när kunde bestridas genom den tillfälliga inkomsten af lotspenningar, som af de hjälpbehöfvande fartygen erlades, utan skulle fyr- och båkmedlen sannolikt icke obetydligt tagas i anspråk för tilldelande af fast lön åt ett icke ringa antal lotsar, som blott tillfälligtvis kunde erhålla någon extra inkomst.

Då Utskottet icke är i tillfälle att utreda, huruvida de fördelar, som sjöfarten kan hemta af den föreslagna åtgärden, må kunna motsvara de dermed, enligt Utskottets tanke, förenade ej obetydliga kostnaderna, men Utskottet anser att man ej bör motsätta sig hvad som möjligen kan vara af gagn för sjöfarten, hvars underlättande obestridligen är af stor vigt för landet, så, ehuru Utskottet i åtskilliga speciela delar af frågan, för hvilka det blefve för vidlyftigt att här närmare redogöra, hyser åsigter, som icke i allo öfverensstämma med hvad motionären yttrat, och ej heller anser det välbetänkt, att fatta definitivt beslut i frågan, innan förutnämnda omständigheter blifvit närmare utredda, får Utskottet likväl hemställa, att Första Kammarén ville för sin del besluta, att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t, efter behörig utredning af de för-

delar, hvilka kunna tillskyndas sjöfarten genom tillräckligt bemannade lotsfartygs förläggande under Skagen, och de kostnader, som dermed blefve förenade, täcktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida skäl förefinnes att af den tillgång, som fyr- och båkmedlen lemna, bekosta utrustandet af sådana fartyg, samt i sådan händelse låta vidtaga de därför erforderliga åtgärder.

Stockholm den 31 Mars 1869.

På Utskottets vägnar:

E. V. ALMQUIST.
